

Bel Muni
Pa šta!

Ilustrovala
Margaret Čemberlejn

Prevela
Tatjana Milosavljević

 Ružnopače

SADRŽAJ:

Glava 1

Domaći 11

Glava 2

Šuma je nestala 25

Glava 3

Veliki siledžija 37

Glava 4

Pláčjivko 48

Glava 5

Nemamo izbora 64

Glava 6

Zbogom, Gospodine Buco! 77

Za
Džejsa, Imodžen
i Klementa Foa

Malí Tomíca

Cicino pismo

Zdravo svima!

Da vam kažem jednu tajnu? Ponekad mislim da ne želim nikad da odrastem. Da li se i vi tako osećate? Ali, odrastanje ne možemo da zaustavimo, zar ne?

U ovoj knjizi, mom malom bratu Tomici je prvi rođendan i uopšte mi se ne dopada silna gužva koja se pravi oko toga. Dešavaju se i mnoge druge stvari koje mi se, takođe, ne dopadaju naročito, ali mislim

da ponekad morate da slegnete ramenima, pretvarate se da vam nije stalo i kažete: "Pa šta?!"

Dabome, obično vam jeste stalo – i to mnogo.

Stvar je u tome što odrasli (kao što su

Mama, Tomića i Jovan

moji mama i tata) očekuju, kako vi malo po malo odrastate, da se sve odraslije i ponašate. Ali, to vam ne uspeva uvek, zar ne? U svakom slučaju – meni ne uspeva. Nije li život ponekad komplikovan?

Imam nešto da vam kažem. Ovo je dvanaesta i poslednja iz serije priča o meni i mojoj porodici. Nadam se da ih sve imate. Ali, uskoro će da bude i nekih zabavnih knjiga o meni i mojim drugarima, koje bih svakako želela da

Tata

potražite.

Možete da posetite Belin veb-sajt (www.bel-mooney.co.uk) i pročitate sve o knjigama o Cici. Možete da ostavljate i poruke u kojima biste napisali šta mislite o meni i mojim avanturama, a možda čak i da predložite šta je sledeće što bi Bel trebalo da napiše. Ona bi to volela, a i ja takođe.

To je sve za sada!

Voli vas

**Gospodin
Buca**

Glava 1

DOMAĆI

Mama je uvek govorila da je Cica lenja. Cici se to nije ni najmanje dopadalo.

“Mama, slušaj”, vikala je, “celo jutro sam jurcala naokolo s Vitom, popodne smo Ružica i ja igrale fudbal, a večeras sam konačno pobedila Jovana u bacanju lopte u koš i posle toga je trebalo da gledamo TV, a oni crtači su toliko strašni da sam morala da pobegnem i sakrijem se iza fotelje, i... Uf, ala sam umorna! Kako možeš da mi kažeš kako sam lenja?”

“Nisi sredila svoju sobu i – što je mnogo važnije – nisi uradila domaći”, podsetila ju je mama.

“A, to?!” rekla je Cica.

U nedelju ujutro Cica je spavala i spavala, mada joj se kroz san pričinjavalo da je neko stalno doziva i govori joj